Sbírka soudních rozhodnutí

USNESENÍ MÍSTOPŘEDSEDY SOUDNÍHO DVORA

14. ledna 2016*

„Řízení o předběžných opatřeních — Kasační opravný prostředek — Odklad vykonatelnosti rozsudku Tribunálu Evropské unie — Žádost o důvěrné zacházení s některými informacemi obsaženými v rozhodnutí Evropské komise konstatující protiprávní kartelovou dohodu na evropském trhu se skly určenými pro motorová vozidla — Zamítavé rozhodnutí Komise a rozsudek Tribunálu, jímž se zamítá žaloba na neplatnost tohoto rozhodnutí — Naléhavost — Vážná a nenapravitelná újma — Neexistence“

Ve věci C-517/15 P-R,

jejímž předmětem je návrh na odklad vykonatelnosti na základě článků 278 SFEU a 279 SFEU, podaný dne 25. září 2015,

AGC Glass Europe SA, se sídlem v Bruselu (Belgie),

AGC Automotive Europe SA, se sídlem ve Fleurusu (Belgie),

AGC Francie SAS, se sídlem v Boussois (Francie),

AGC Flat Glass Italia Srl, se sídlem v Cuneo (Itálie),

AGC Glass UK Ltd, se sídlem v Northamptonu (Spojené království),

AGC Glass Germany GmbH, se sídlem ve Wegbergu (Německo),

zastoupené L. Garzanitiem, A. Burckett St Laurentem a F. Hoseinianem, avocats,

navrhovatelky v řízení o opravném prostředku,

další účastnice řízení:

Evropská komise, zastoupená G. Meessenem a P. Van Nuffelem, jakož i F. van Schaik, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

MÍSTOPŘEDSEDA SOUDNÍHO DVORA,

po vyslechnutí generálního advokáta M. Szpunara,

vydává toto

* Jednací jazyk: angličtina.

Usnesení

1 Svým kasačním opravným prostředkem došlým kanceláři Soudního dvora dne 25. září 2015 se AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd a AGC Glass Germany GmbH domáhají u Soudního dvora zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 15. července 2015, AGC Glass Europe a další v. Komise (T-465/12, EU:T:2015:505, dále jen „napadený rozsudek“), kterým Tribunál zamítl jejich žalobu na zrušení rozhodnutí Komise C (2012) 5719 final ze dne 6. srpna 2012, kterým byla zamítnuta žádost navrhovatelek o důvěrné zacházení podle článku 8 rozhodnutí předsedy Komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo) (dále jen „sporné rozhodnutí“).

2 Samostatným podáním došlým kanceláři Soudního dvora téhož dne podaly navrhovatelky tento návrh na předběžné opatření na základě článků 278 SFEU a 279 SFEU, v němž se domáhají odkladu vykonatelnosti napadeného rozsudku, jakož i sporného rozhodnutí.

3 Evropská komise předložila písemná vyjádření dne 23. října 2015. Dne 10. prosince 2015 byla vyslechnuta ústní vyjádření navrhovatelky a Komise.

Skutečnosti předcházející sporu a napadený rozsudek

4 Dne 12. listopadu 2008 přijala Komise rozhodnutí C (2008) 6815 final, v řízení podle článku [81 ES] a článku 53 Dohody o EHP, které bylo určeno několika výrobcům automobilového skla včetně navrhovatelek (věc COMP/39.125 – Automobilové sklo) (dále jen „rozhodnutí Automobilové sklo“).

5 Dopisem ze dne 25. března 2009 generální ředitelství (dále jen „GŘ“) Evropské komise pro hospodářskou soutěž informovalo navrhovatelky zejména o svém záměru zveřejnit v souladu s článkem 30 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v článcích [81 ES] a [82 ES] (Úř. věst. L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205) nedůvěrnou verzi rozhodnutí ve věci automobilového skla na svých internetových stránkách v jazycích, v nichž bylo jeho znění v této věci závazné, a sice v angličtině, francouzštině a nizozemštině. GŘ pro hospodářskou soutěž kromě toho vyzvalo navrhovatelky, aby označily případné důvěrné informace nebo informace, které jsou obchodním tajemstvím, a uvedly důvody tohoto označení.

6 Po korespondenci s navrhovatelkami GŘ pro hospodářskou soutěž v prosinci roku 2011 přijalo nedůvěrnou verzi rozhodnutí ve věci automobilového skla určenou ke zveřejnění na internetových stránkách Komise. Z předmětné korespondence vyplývá, že GŘ pro hospodářskou soutěž nevyhovělo žádostem navrhovatelek o skrytí informací obsažených v 246 bodech odůvodnění a 122 poznámkách pod čarou rozhodnutí Automobilové sklo.

7 V souladu s článkem 9 rozhodnutí Komise 2001/462/ES ESUO ze dne 23. května 2001 o mandátu úředníků pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. věst. L 162, s. 21; Zvl. vyd. 08/02, s. 151) vyjádřily navrhovatelky před úředníkem pro slyšení námitky namířené jednak proti zveřejnění určitých informací obsahujících jména jejich zákazníků a popis dotčených výrobků, jakož i všech informací, které by mohly odhalit totožnost zákazníka, a jednak proti části věty obsažené v bodě 726 odůvodnění rozhodnutí Automobilové sklo.

8 Úředník pro slyšení rozhodl o žádosti navrhovatelek sporným rozhodnutím.

9 V rámci úvodních poznámek úředník pro slyšení zaprvé uvedl, že oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. C 298, s. 17) nevytváří v případě navrhovatelek situaci legitimního očekávání, které by Komisi zabránilo zveřejnit informace, na které se nevztahuje profesní tajemství. Kromě toho zájem navrhovatelek na tom, aby nebyly zpřístupněny podrobnosti

týkající se jejich chování, na které se nevztahuje uvedené tajemství, podle něj není hodný žádné zvláštní ochrany. Úředník pro slyšení dále uvedl, že není příslušný rozhodnout o vhodnosti zveřejnění nedůvěrných informací ani o tom, k jakým porušením v tomto ohledu došlo v důsledku obecné politiky Komise.

10 Zadruhé úředník pro slyšení odmítl argument, podle něhož je Komise vázána svou předchozí praxí týkající se rozsahu zveřejnění. Úředník pro slyšení dále připomněl, že zamýšlené zveřejnění nezahrnuje zdroj učiněných prohlášení ani jiných dokumentů předložených v rámci tohoto oznámení, přičemž zdůraznil, že není příslušný rozhodnout o rozsahu zamýšleného zveřejnění vzhledem k zásadě rovného zacházení.

11 Sporné rozhodnutí se v podstatě zakládá na přezkumu dvou argumentů přednesených navrhovatelkami. První argument, který byl zkoumán v bodech 22 až 35 tohoto rozhodnutí, se týká důvěrného charakteru projednávaných informací jako takových a druhý argument, který byl zkoumán v bodech 36 až 45 tohoto rozhodnutí, se týká ochrany totožnosti fyzických osob.

12 Pokud jde o první argument, úředník pro slyšení měl zaprvé za to, že informace o jménech zákazníků a popisu dotčených výrobků byly svou povahou a vzhledem ke zvláštnostem trhu s automobilovým sklem známy nejen navrhovatelkám, zadruhé se tyto informace vztahovaly k minulosti a zatřetí se týkaly samotné podstaty protiprávního jednání, takže si jejich zveřejnění navíc žádají zájmy poškozených osob. Dále pokud jde o to, že navrhovatelky předložily specifické argumenty za účelem prokázání důvěrné povahy těchto informací navzdory jejich obecným vlastnostem, jak byly popsány výše, dospěl úředník pro slyšení po provedení analýzy zohledňující tři kumulativní podmínky k závěru, že se na dotčené informace nevztahuje profesní tajemství.

13 Pokud jde o druhý argument, úředník pro slyšení se opřel o článek 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, s. 1; Zvl. vyd. 13/26, s. 102) a žádosti navrhovatelek částečně vyhověl.

14 Vzhledem k tomu, že článkem 3 sporného rozhodnutí byla žádost ve zbývající části zamítnuta, podaly navrhovatelky žalobu na zrušení tohoto rozhodnutí v rozsahu, v němž byla jejich žádost zamítnuta.

15 V rámci řízení v prvním stupni byly navrhovatelky Komisí ujištěny, že se Komise zdrží výkonu sporného rozhodnutí do přijetí napadeného rozsudku, proto nepovažovaly za nutné v tomto smyslu žádat o předběžné opatření.

16 Vzhledem k tomu, že napadeným rozsudek byla žaloba navrhovatelek zamítnuta, podaly kasační opravný prostředek uvedený v bodě 1 tohoto usnesení, na jehož podporu uplatňují tři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z nesprávného právního posouzení Tribunálu, který měl za to, že pravomoc úředníka pro slyšení stanovená v článku 8 rozhodnutí předsedy Komise 2011/695/EU ze dne 13. října 2011 o mandátu úředníka pro slyšení v určitých řízeních ve věcech hospodářské soutěže (Úř. věst. L 275, s. 29) je omezená toliko na otázku, zda informace, které Komise zamýšlela zveřejnit, představují obchodní tajemství nebo mají v každém případě důvěrnou povahu. Druhý důvod kasačního opravného prostředku rovněž vychází z nesprávného právního posouzení Tribunálu, když tento učinil závěr, že sporné rozhodnutí neporušilo zásady ochrany legitimního očekávání a rovného zacházení. Konečně v rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatelky tvrdí, že se Tribunál odchýlil od judikatury, aniž to dostatečně odůvodnil.

17 Po zamítnutí žaloby Tribunálem vyjádřila Komise úmysl přistoupit k výkonu sporného rozhodnutí, aniž tentokrát čekala na vyhlášení rozsudku Soudního dvora o kasačním opravném prostředku podaném navrhovatelkami proti napadenému rozsudku. Za těchto podmínek podaly navrhovatelky projednávaný návrh na vydání předběžného opatření.

Návrhová žádání účastnic řízení

18 Navrhovatelky navrhují, aby Soudní dvůr:

— nařídil odklad vykonatelnosti výroku napadeného rozsudku a článku 3 sporného rozhodnutí do doby, než bude rozhodnuto o kasačním opravném prostředku;

— přijal jakákoliv jiná opatření, která bude považovat za těchto okolností za spravedlivá a vhodná, a

— uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

19 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl návrh na vydání předběžného opatření a uložil navrhovatelkám náhradu nákladů řízení.

K návrhu na vydání předběžného opatření

20 Je třeba připomenout, že podle čl. 60 prvního pododstavce statutu Soudního dvora nemá kasační opravný prostředek proti rozsudku Tribunálu v zásadě odkladný účinek. Má-li však Soudní dvůr za to, že to okolnosti vyžadují, může podle článku 278 SFEU nařídit odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku.

21 Článek 160 odst. 3 jednacího řádu stanoví, že návrhy na vydání předběžného opatření musí označit „předmět sporu, okolnosti, které dokládají naléhavost, jakož i skutkové i právní důvody, které *prima facie* odůvodňují nařízení navrhovaných předběžných opatření“. Soudce rozhodující o návrhu na předběžné opatření tudíž může rozhodnout o odkladu vykonatelnosti aktu nebo o jiném předběžném opatření, pokud bylo prokázáno, že jejich nařízení je *prima facie* odůvodněno skutkově i právně (*fumus boni iuris*) a je naléhavé v tom smyslu, že k zabránění vážné a nenapravitelné újmy na zájmech navrhovatele je nezbytné, aby byly nařízeny a nabyly účinnosti před rozhodnutím v hlavní věci. Tyto podmínky jsou kumulativní, takže návrhy na předběžná opatření musí být zamítnuty, pokud jedna z těchto podmínek není splněna. Soudce rozhodující o návrhu na předběžné opatření rovněž případně přistoupí ke zvážení existujících zájmů (usnesení místopředsedy Soudního dvora Komise v. ANKO, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, bod 14 a citovaná judikatura).

22 Pokud jde o naléhavost požadovaných předběžných opatření, navrhovatelky na základě úvahy, podle níž jsou dotčené informace hodné ochrany samy o sobě, tvrdí, že tyto informace představují specifické obchodní informace týkající se takových údajů, jako jsou jména zákazníků, popisy dotčeného zboží a jiných skutečností, jejichž povaha umožňuje odhalit totožnost některých zákazníků navrhovatelek, takže pozdější zrušení sporného rozhodnutí by nezhojilo účinky jejich zveřejnění. Takové zveřejnění totiž umožní třetím osobám přístup k těmto informacím a jejich využití, zejména dedukci dalších obchodních údajů, jejichž anonymita by tedy již nebyla zajištěna, jako jsou výpočty cen, úpravy cen a další informace finančního charakteru. Takové zveřejnění by v důsledku toho navrhovatelkám způsobilo vážnou a nenapravitelnou újmu, která je dostatečně předvídatelná a pravděpodobná.

23 Újma, kterou by navrhovatelky utrpěly, by byla nenapravitelná především vzhledem k tomu, že zpřístupnění informací určité veřejnosti je okamžité a nevratné, takže zrušení sporného rozhodnutí jim nemůže nahradit jím způsobenou škodu. Tak je tomu podle názoru navrhovatelek v případě dotčených informací a zákazu jejich zveřejnění, o němž by bylo rozhodnuto až po tomto zveřejnění. Navrhovatelky dále tvrdí, že jejich finanční újmu nelze vyčíslit. Z judikatury Soudního dvora zejména z usnesení místopředsedy Soudního dvora Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] totiž zaprvé vyplývá, že se tato újma může lišit jak podle své povahy, tak rozsahu, podle toho, jestli osoby, které získají dotčené informace, jsou zákazníky, soutěžiteli nebo dodavateli navrhovatelek či finančními analytiky nebo osobami, které jsou součástí širší veřejnosti. V tomto ohledu navrhovatelky upřesňují, že je nemožné identifikovat počet a povahu všech osob,

které by se mohly seznámit s dotčenými informacemi, a posoudit tak konkrétní negativní účinky jejich zveřejnění. Zadruhé z důvodu rozhodnutí Automobilové sklo jsou již navrhovatelky konfrontovány s určitými nároky na náhradu škody, ať již přímo v postavení žalovaných či v rámci solidární odpovědnosti s ostatními adresáty tohoto rozhodnutí. V tomto kontextu by zveřejnění dotčených informací oslabilo postavení navrhovatelek v těchto soudních řízení, jakož i v rámci případného vyjednávání o narovnání. Konečně navrhovatelky tvrdí, že negativní finanční dopady spojené se zveřejněním dotčených informací nelze v celém rozsahu vyčíslit, neboť vzhledem ke všem částkám, které budou muset zaplatit na náhradu škody nebo narovnání, nebude možné vyčíslit část pramenící výhradně a přímo ze zveřejnění dotčených informací.

24 Komise předně zpochybňuje, že by tyto informace byly hodné ochrany. Tento jejich charakter by mohl být uznán jen v návaznosti na řízení ve věci samé, a to za předpokladu, že druhý důvod kasačního opravného prostředku bude opodstatněný.

25 Pokud jde o zvláštní argumenty předložené navrhovatelkami, Komise zaprvé tvrdí, že závěry usnesení místopředsedy Soudního dvora Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] nejsou použitelné na projednávaný případ vzhledem k tomu, že na rozdíl od uvedeného usnesení není v projednávané věci popíráno, že dotčené informace netvoří obchodní tajemství nebo jiný typ informací důvěrné povahy. V této souvislosti Komise dodává, že tvrzení, podle něhož zveřejnění dotčených informací umožní třetím osobám vydedukovat další obchodní údaje, jejichž anonymita by tak již nebyla zajištěna, jako jsou výpočty cen, úpravy cen a další informace finančního charakteru, je neopodstatněné vzhledem k tomu, že takové údaje by neměly být anonymizovány, neboť navrhovatelky nikdy nežádaly o důvěrné zacházení s nimi. Navrhovatelky, ačkoli uznávají, že újma bude finanční povahy, netvrdí a *a fortiori* ani neprokazují, že tato újma bude s to ohrozit jejich existenci či významným způsobem snížit jejich tržní podíl, třebaže judikatura Soudního dvora vyžaduje prokázání takové skutečnosti, má-li se jednat o nenahraditelnou újmu, která je čistě finančního charakteru. Jinými slovy, nenapravitelný charakter zveřejnění neznamená, že údajná škoda způsobená tímto zveřejněním je sama o sobě vážná a nenapravitelná.

26 Zadruhé, co se týče využití dotčených informací v rámci žalob na náhradu škody podaných proti navrhovatelkám, Komise uvádí, že i kdyby byly tyto informace skutečně užitečné pro podepření těchto žalob, neznamená to, že jejich zveřejnění bude schopné způsobit vážnou a nenapravitelnou újmu, které by mohlo být zabráněno odkladem vykonatelnosti sporného rozhodnutí. V tomto ohledu Komise tvrdí, že finanční újma spojená s náhradou škody, jejíž zaplacení může být navrhovatelkám uloženo soudem, není přímo způsobena zveřejněním uvedených informací, nýbrž účastí navrhovatelek na kartelové dohodě konstatované v rozhodnutí Automobilové sklo. Zveřejnění dotčených informací tedy toliko umožní osobám, jež utrpěly újmu na základě této kartelové dohody, domoci se odškodnění s tím, že se opřou o právo, které jim výslovně přiznávají smlouvy. Komise dodává, že pokud jde o výši náhrady, která může být přímo spojená se zveřejněním dotčených informací, navrhovatelky právně dostačujícím způsobem neprokázaly, že by jim zaplacení této částky mohlo způsobit finanční újmu schopnou ohrozit jejich existenci či podstatným způsobem snížit jejich tržní podíl, ani to, že by bylo nemožné určit výši této částky, třebaže počet osob, které utrpěly újmu z důvodu existence kartelové dohody konstatované sporným rozhodnutím, je omezený.

27 Účelem řízení o předběžném opatření je zaručit plnou účinnost budoucího konečného rozhodnutí, aby bylo zabráněno mezeře v právní ochraně zajišťované Soudním dvorem. Pro dosažení tohoto cíle je nutné naléhavost návrhu na předběžné opatření posuzovat ve vztahu k nezbytnosti předběžně rozhodnout, aby se zabránilo tomu, že účastníku řízení, který požaduje předběžnou ochranu, bude způsobena závažná a nenapravitelná újma (usnesení místopředsedy Soudního dvora Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro v. Komise, C-506/13 P-R, EU:C:2013:882, bod 18 a citovaná judikatura). Je na tomto účastníku řízení, aby prokázal, že nemůže vyčkat výsledku řízení ve věci samé, aniž utrpí vážnou a nenapravitelnou újmu. (usnesení místopředsedy Soudního dvora Komise v. Rusal Armenal, C-21/14 P-R, EU:C:2014:1749, bod 37 a citovaná judikatura).

28 V projednávaném případě identifikovaly navrhovatelky v podstatě dva druhy újmy, která jim bude způsobena, jestliže nebude odložena vykonatelnost napadeného rozsudku a sporného rozhodnutí.

29 Na základě usnesení místopředsedy Soudního dvora Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558] zaprvé tvrdí, že zveřejnění dotčených informací jim může způsobit újmu z důvodu samotné povahy těchto informací.

30 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, jak vyplývá zejména z bodů 18 a 38 uvedeného usnesení, že Pilkington Group Ltd zpochybnila v žalobě na neplatnost posouzení Komise, podle něhož informace, jejichž zveřejnění bylo zamýšleno na základě čl. 30 odst. 1 nařízení č. 1/2003, nepředstavovaly obchodní tajemství zejména ve smyslu článku 339 SFEU, jakož i čl. 28 odst. 1 a čl. 30 odst. 2 uvedeného nařízení. Proto úvahy, jež zohlednil soudce rozhodující o návrhu na předběžné opatření, když učinil závěr, že podmínka naléhavosti byla v projednávaném případě prokázána, vycházely z předpokladu výslovně zmíněného v bodě 47 uvedeného usnesení, že dotčené informace v této věci podléhaly profesnímu tajemství.

31 Je však nutné konstatovat, jak tvrdí i Komise, že v tomto řízení se okolnosti uvedeného usnesení liší od okolností, jež jsou dány.

32 V projednávané věci totiž Tribunál v bodech 22 až 54 napadeného rozsudku zkoumal a zamítl šestý žalobní důvod navrhovatelek uváděný na podporu jejich žaloby na neplatnost, v rámci kterého zpochybňovaly posouzení úředníka pro slyšení, podle něhož nepředstavují dotčené informace obchodní tajemství ve smyslu čl. 30 odst. 2 nařízení č. 1/2003 a čl. 8 odst. 2 rozhodnutí 2011/695.

33 Z návrhu na předběžné opatření přitom vyplývá, že kasační opravný prostředek podaný navrhovatelkami nesměřuje proti této části napadeného rozsudku, takže je třeba mít za to, že bylo pravomocně rozhodnuto, že dotčené informace nejsou obchodním tajemstvím. Z toho vyplývá, že analýza naléhavosti v projednávané věci musí vycházet z opačné premisy než z té, ze které vycházel soudce rozhodující o návrhu na předběžné opatření v usnesení místopředsedy Soudního dvora Komise v. Pilkington Group [C-278/13 P(R), EU:C:2013:558], tedy že dotčené informace nespadají pod profesní tajemství.

34 Kromě toho skutečnost, že zveřejnění dotčených informací může porušit zásady legitimního očekávání a rovného zacházení, jak tvrdí navrhovatelky ve svém druhém žalobním důvodu kasačního opravného prostředku, nestačí sama o sobě k učinění závěru, že se na tyto informace vztahuje profesní tajemství, a že z tohoto důvodu způsobí jejich zveřejnění navrhovatelkám vážnou a nenapravitelnou újmu. I kdyby byla taková okolnost prokázána, měla by za následek nejvýše založení povinnosti Komise nezveřejnit uvedené informace, jak ostatně přiznává sama Komise.

35 Je sice pravda, jak uvádějí navrhovatelky, že zveřejnění takových informací, jako jsou dotčené informace, je nezvratné, neboť zrušení sporného rozhodnutí nemůže zvrátit účinky jejich zveřejnění, jelikož osoby, které si tyto informace přečtou, se s nimi okamžitě a nezvratně seznámí. Komise ostatně rovněž nevysvětlila, proč důvody, které ji vedly k odkladu zveřejnění dotčených informací do vyhlášení napadeného rozsudku, což trvalo přibližně 25 měsíců, již nebyly relevantní pro odklad zveřejnění dotčených informací do vyhlášení rozsudku Soudního dvora rozhodujícího meritorně o kasačním opravném prostředku navrhovatelek.

36 Nicméně k naplnění podmínek stanovených k vydání předběžných opatření, a zejména podmínky naléhavosti je nutné, aby nezvratná povaha zveřejnění uvedených informací byla schopna způsobit navrhovatelkám vážnou a nenapravitelnou újmu.

37 V tomto ohledu je přitom třeba připomenout, že i když k prokázání vážné a nenapravitelné újmy v rámci řízení o předběžných opatřeních není nezbytné, aby byl vznik újmy doložen s absolutní jistotou, a že postačuje, aby byla s dostatečným stupněm pravděpodobnosti předvídatelná, nic to

nemění na tom, že účastník řízení, který žádá o předběžné opatření, je povinen prokázat skutečnosti, které mají odůvodňovat očekávání takové vážné a nenapravitelné újmy [usnesení předsedy Soudního dvora HFB a další v. Komise, C-335/99 P(R), EU:C:1999:608, bod 67, a místopředsedy Soudního dvora Komise v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 37].

38 V projednávaném případě se navrhovatelky omezily na tvrzení, že zveřejnění dotčených informací, jež představují specifické obchodní informace týkající se takových údajů, jako jsou jména zákazníků, popisů dotčeného zboží a jiných skutečností, jejichž povaha umožňuje identifikace některých jejich zákazníků, by bylo samo o sobě schopné způsobit jim újmu z toho důvodu, že umožní třetím osobám přístup k těmto informacím a jejich využití, zejména dedukci dalších obchodních údajů, jejichž anonymita by tak již nebyla zajištěna, jako jsou výpočty cen, úpravy cen a další informace finančního charakteru.

39 K tomuto poslednímu bodu je třeba rovnou uvést, že navrhovatelky nepředložily žádný důkaz o tom, že zveřejnění dotčených informací umožní třetím osobám vydedukovat další obchodní údaje, a že by tedy tyto informace měly zůstat důvěrné.

40 Navíc již bylo judikováno, že zveřejnění obchodního tajemství může způsobit újmu spočívající ve skutečnosti, že jakmile jsou jednou důvěrné informace zveřejněny, pozdější zrušení sporného rozhodnutí pro porušení článku 339 SFEU a základního práva na ochranu profesního tajemství již nevrátí v předešlý stav situaci vyplývající ze zveřejnění těchto informací. Zákazníci, konkurenti a dodavatelé dotčené společnosti, finanční analytici, stejně jako široká veřejnost by měli přístup k dotčeným informacím a mohli by je volně využívat, což by uvedené společnosti způsobilo vážnou a nenapravitelnou újmu [v tomto smyslu viz usnesení místopředsedy Soudního dvora Komise v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, body 46 až 48].

41 To však neplatí v případě zveřejnění informací, u kterých nelze mít za to, že se na ně vztahuje profesní tajemství.

42 Jak totiž vyplývá z bodu 34 projednávaného usnesení, Tribunál v bodech 36 až 40 napadeného rozsudku dospěl k závěru a navrhovatelky to v rámci jejich kasačního opravného prostředku nezpochybnily, že dotčené informace – a sice konkrétně ty, které se týkají totožnosti zákazníků – jednak již byly známy neomezenému počtu osob zejména vzhledem k úrovni transparentnosti, která v tomto směru charakterizuje trh s automobilovými skly, a jednak mají historickou povahu ve smyslu judikatury Tribunálu, jelikož pochází z doby před pěti a více lety od jejich sporného zveřejnění.

43 Navrhovatelky proto nebyly schopny prokázat, že navzdory skutečnosti, že se na dotčené informace nevztahuje nebo již nevztahuje profesní tajemství, by jim jejich zveřejněním mohla vzniknout újma z důvodu samotné povahy těchto informací.

44 Pokud jde o druhý typ újmy tvrzený navrhovatelkami, tyto tvrdí, že zveřejnění dotčených informací oslabí jejich pozici jednak v rámci probíhajících soudních řízení, jejichž předmětem jsou nároky na náhradu škody, ve kterých vystupují buď přímo v postavení žalovaných, nebo v rámci solidární odpovědnosti s ostatními adresáty rozhodnutí Automobilové sklo, a jednak v rámci případného vyjednávání o narovnání.

45 V tomto ohledu je třeba připomenout, jak uvádí i Komise ve svých vyjádření, že podle ustálené judikatury Soudního dvora v případě návrhu na odklad vykonatelnosti unijního aktu je nařízení předběžného opatření odůvodněno pouze tehdy, když dotčený akt představuje rozhodující příčinu tvrzené vážné a nenapravitelné újmy [usnesení předsedy Soudního dvora v. Rada Akhras C-110/12 P(R), EU:C:2012:507, bod 44, a Hassan v. Rada C-168/12 P(R), EU:C:2012:674, bod 28, jakož i místopředsedy Soudního dvora EDF v. Komise C-551/12 P(R), EU:C:2013:157, bod 41].

46 Přitom povinnost k náhradě škody způsobené společností z důvodu porušení pravidel unijního práva v oblasti hospodářské soutěže spadá do oblasti občanskoprávní odpovědnosti této společnosti. Proto rozhodující příčina tvrzené újmy spojené s žalobami na náhradu škody a vyjednáváními o smírném narovnání nespočívá ve zveřejnění dotčených informací Komisí, ale v porušení práva hospodářské soutěže navrhovatelkami konstatovaného v rozhodnutí Automobilové sklo.

47 V soudních řízeních, jejichž předmětem jsou nároky na náhradu škody pro porušení práva hospodářské soutěže, leží důkazní břemeno zpravidla na straně žalobce, který tvrdí, že utrpěl újmu v důsledku protiprávního jednání. V tomto ohledu z vyjádření Komise jasně vyplývá, že dotčené informace skutečně mohou usnadnit podání takového důkazu žalobcům v řízeních o náhradě škody vedených proti navrhovatelkám vzhledem k tomu, že tyto informace poskytují žalobcům důkazy, které by jinak neměly.

48 Nicméně i kdyby vnitrostátní procesní právo nevyžadovalo po žalované straně v rámci řízení o náhradu škody předložení důkazů prokazující její vlastní odpovědnost, taková právní okolnost sama o sobě nezakazuje Komisi zveřejnit informace jen z toho důvodu, že by mohly představovat takové důkazy, a tím poškodit postavení této žalované strany.

49 To by totiž znamenalo, že by Komise musela zachovávat důvěrnost informací jen proto, aby chránila zájem osob, jež jsou adresáty rozhodnutí konstatujícího porušení pravidel unijního práva v oblasti hospodářské soutěže, na znepřístupnění dotčených důkazů žalobcům v řízeních o náhradu škody.

50 Komise sice uznává význam tohoto zájmu, zejména v tom, že je součástí práva na obhajobu v tomto typu žalob, avšak pravdou zůstává, že jí žádné ustanovení unijního práva neukládá chránit takový zájem tím, že by musela zachovávat důvěrnost takových informací, jako jsou dotčené informace, na rozdíl od požadavku transparentnosti, k níž má povinnost na základě článku 15 SEU a v projednávaném případě konkrétně na základě článku 30 nařízení č. 1/2003. Dále článek 5 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/104/EU ze dne 26. listopadu 2014 o určitých pravidlech upravujících žaloby o náhradu škody podle vnitrostátního práva v případě porušení právních předpisů členských států a Evropské unie o hospodářské soutěži (Úř. věst. L 349, s. 1) výslovně stanoví, že zájem podniků vyhnout se žalobám o náhradu škody poté, co porušily právní předpisy o hospodářské soutěži, nepředstavuje zájem vyžadující ochranu.

51 Mimoto i za předpokladu, že by zveřejnění dotčených informací mohlo být považováno za rozhodující příčinu újmy navrhovatelek a že by dotčený zájem byl sám o sobě hodný ochrany, je třeba připomenout, jak vyplývá z bodu 28 tohoto usnesení, že je nutné naléhavost návrhu na předběžné opatření posuzovat ve vztahu k nezbytnosti předběžně rozhodnout, aby se zabránilo tomu, že účastníkovi řízení, který požaduje předběžnou ochranu, bude způsobena závažná a nenapravitelná újma

52 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, že projednávaná újma je finanční povahy, jak uznávají samy navrhovatelky.

53 Podle ustálené judikatury Soudního dvora přitom nemůže být újma finanční povahy považována – s výjimkou výjimečných okolností – za nenapravitelnou, jelikož peněžitá náhrada může zpravidla navrátit poškozenou osobu do situace předcházející vzniku újmy. Taková újma by mohla být zhojena zejména v rámci žaloby na náhradu škody podané na základě článků 268 SFEU a 340 SFEU [usnesení místopředsedy Soudního dvora Komise v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 50 a citovaná judikatura].

54 Nicméně finanční újma je považována za nenapravitelnou, pokud nemůže být nahrazena v plném rozsahu, což může zejména nastat, pokud újma i když vznikne, nemůže být vyčíslena [usnesení místopředsedy Soudního dvora Komise v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 52 a citovaná judikatura].

55 V daném případě navrhovatelky uvádějí, že dotčená újma není vyčíslitelná v rámci případné žaloby na náhradu škody proti Unii, pokud by jejich kasačnímu opravnému prostředku bylo vyhověno, neboť s ohledem na všechny částky, které budou muset navrhovatelky zaplatit na základě žalob na náhradu škody, nebude možné určit část pramenící výhradně a přímo ze zveřejnění dotčených informací.

56 V tomto ohledu je třeba připomenout judikaturu, podle níž nejistota související s náhradou újmy peněžité povahy v rámci případné žaloby na náhradu škody jistě nemůže být sama o sobě považována za okolnost prokazující nenapravitelnou povahu takové újmy. Ve fázi řízení o předběžném opatření je totiž možnost získat později náhradu škody peněžité povahy v rámci případné žaloby na náhradu škody, která by mohla být podána v návaznosti na zrušení napadeného aktu, nutně nejistá. Řízení o předběžných opatřeních přitom nemá za cíl nahradit takovou žalobu na náhradu škody, aby byla tato nejistota eliminována, jelikož jejím účelem je pouze zajistit plnou účinnost budoucího konečného rozhodnutí, které má být vydáno v řízení ve věci samé, ke kterému se předběžné opatření váže, tedy v projednávané věci žaloba na neplatnost [usnesení předsedy Soudního dvora Alcoa Trasformazioni v. Komise, C-446/10 P(R), EU:C:2011:829, body 55 až 57, a místopředsedy Soudního dvora Komise v. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, bod 53].

57 Argumenty navrhovatelek k prokázání toho, že jim zveřejnění dotčených informací způsobí nenapravitelnou újmu, tedy nemohou obstát.

58 Na druhé straně je nutné konstatovat, že ani ve svém návrhu na vydání předběžného opatření, ani v rámci ústních vyjádření neposkytly navrhovatelky důkazy umožňující prokázat vážnost újmy, jejíž existenci tvrdí.

59 Vzhledem k tomu, že se tato údajná újma může ve skutečnosti vztahovat jen ke škodě způsobené porušením unijního práva v oblasti hospodářské soutěže konstatovaného v rozhodnutí Automobilové sklo, jak vyplývá zejména z bodu 47 projednávaného usnesení, bylo na navrhovatelkách, aby pro účely tohoto řízení pokud nelze přesně vyčíslit část způsobené škody nebo škody, která jim bude způsobená zveřejněním dotčených informací, předložily alespoň informace obchodní a finanční povahy, které by Soudnímu dvoru umožnily, zejména s ohledem na obrat z prodeje výrobků, jež byly předmětem dotčeného protiprávního jednání a nákladů na jejich výrobu, posoudit pravděpodobný rozsah jejich povinnosti k náhradě škody, jakož i její význam vzhledem k finančním schopnostem skupiny, jejíž součástí jsou navrhovatelky. Na dotaz soudce rozhodujícího o návrhu na předběžné opatření k této otázce na jednání ze dne 10. prosince 2015 se navrhovatelky omezily na zopakování své argumentace, podle níž nejsou schopny vyčíslit tuto část újmy, avšak nevysvětlily důvody, proč nejsou schopny alespoň odhadnout, byť jen přibližně, finanční dopady vyvolané porušením unijního práva v oblasti hospodářské soutěže, které je jim vytýkáno, např. na základě již uplatněných nároků na náhradu škody.

60 Z výše uvedeného vyplývá, že navrhovatelky nepředložily důkaz o tom, že jim výkon napadeného rozsudku a sporného rozhodnutí může způsobit vážnou a nenapravitelnou újmu. Z toho vyplývá, že podmínka naléhavosti nebyla naplněna, a projednávaný návrh tak musí být zamítnut, aniž je nutné zabývat se otázkou existence *fumus boni juris* či přistoupit k vážení zájmů.

Z těchto důvodů místopředseda Soudního dvora rozhodl takto:

1) Návrh na nařízení předběžného opatření se zamítá.

2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Podpisy.